OM VINTERN

(♩ = ca. 72)

G

Vin - tern ren till vå - ra byg - der hun - nit.

D7 G

Tyst, hög - tid - ligt är det ö - ver - allt.

B Em C G

Hös - tens fag - ra färg - prakt har för - svun - nit.

D D7 G

Sjön till - fru - sen. Ut - e grått och kallt.

D7 G

Lik en död, hon vi - lar, mo - der jor - den.

Em Em7 C B

Blomst - ren slum - ra tyst vid hen - nes barm.

Am D7 G B7 Em Em7

Lyss, de dröm - ma visst om vår i Nor - den,

C G Am7 D D7 G

om en som - mar, vän - lig, rik och varm.

2. Nu är sommarns glans och prakt förgången,
blomstrens doft och skogens gröna skrud.
Tystnat har den ljuva fågelsången.
Doft och dämpat höres vindens ljud.
"Allt förgängligt," vart jag än mig vänder,
hör jag viskas, och vart ögat ser,
allt är dött, och endast solen tänder
nu som förr sitt ljus mot mig och ler.

3. Sök, o broder, ej ditt hem här nere!
Sträva uppåt, ödmjuk, allvarsam!
Tröttna ej! Du får som andra flere
pröva mycket, förrn du hinner fram.
Se, de multna, jordens gyllne kronor,
men den skatt, dig Gud i tron beskär,
är mer värd än dessa miljoner,
dem dock slutligt mal och rost förtär.

4. Här till slut i mörkan grav du bäddas
men när sista påskens morgon gryr,
åt ett bättre, härligt liv du räddas,
dit du, ändligt frigjord, färden styr.
Själva moder jorden återbördar
sist det stoft, hon endast haft till lån,
och ett oförgängligt liv du skördar
mot den vansklighet, du kom ifrån.

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/248/